

NOTTEBOOM

ACTUEEL uitgave mei 2021

Inhoud

In de kijker.....	2
Bewonersnieuws.....	6
We namen afscheid van :	7
Gedichtenhoek.....	8
Zeemansverhalen door Sparks +	9
Stafke heeft voor u gelezen..	12
Antwerpen – Verloren Stad 1860 tot 1880 door Erik Van Herbruggen	15
Verhaal van Frank Mortiers	16
De geschiedenis van de wijk door Alex Elaut.....	22
April in beeld	33
De Meander in beeld	39
In de buurt – Buurtkring Hertoghe	41
Mandala thema Lente	42
Activiteitenkalender	43
Oproep voor nieuwsgroep:	44
Data om reeds in je agenda te zetten.....	44

In de kijker

Maria Van Hemelrijk werd 100 jaar op 5 mei. Gefeliciteerd Maria!

Vrijdag 7 mei : Speed daten in café Biart

Tijdens de vorige bewonersraad gaven veel bewoners aan, andere bewoners niet te kennen. Zowel van andere afdelingen als van de eigen afdeling.

Melissa wil een speeddate organiseren waarbij u in een korte tijd een aantal personen kunt leren kennen, waarmee u later eventueel vriendschap kan sluiten.

We willen hierbij nieuwe bewoners maar ook de huidige bewoners de kans geven om lotgenoten te leren kennen en zo hun sociale contacten te verbreden.

Melissa neemt dit project op zich, omdat haar eindwerk rond het thema 'vriendschap in woonzorgcentra' gaat. Ze maakt een activiteitenboek waarin je kan zien welke bewoners er geïnteresseerd zijn in bepaalde activiteiten. Zo krijgen we een beeld van de interesses van de andere bewoners, een goede basis voor een fijn gesprek.

Dinsdag 11 mei om 14 uur : Muzikale kunst

Marie de Schepper en Angelica Perremans (studenten in de leraren opleiding Plastische kunsten aan de KdG) begeleiden jullie in het maken van een kunstwerk aan de hand van muziek.

Inschrijven voor deze activiteit is noodzakelijk en kan bij iemand van het team wonen en leven.

De werken worden in het weekend tentoongesteld in het project WandelKUNST van de buurtkring op 22 en 23 mei.

Kledingverkoop Donelli's in de Meander

Maandag 10 mei vanaf 14u30

Kom in de Meander een kijkje nemen naar de nieuwe collectie kledij zowel voor dames als voor de heren.

Hulp met een glimlach en uiteraard geen aankoopverplichting.

U bent per leefgroep welkom binnen bepaalde uren om drukte te voorkomen :

14u00 : Gelijkvloers

14u30 : 2A

15u00 : 1AB

15u30 : 2B

16u : Met familielid

Concert Frank Mortiers in café Biart

Woensdag 19 mei om 14u30

Accordeon of elektrisch keyboard, Frank weet met elk instrument de sfeer erin te brengen. Kom woensdag genieten van leuke meezingers in Café Biart

OPROEP : Nieuwe Werkgroep “Een groener Nottebohm”

Wist je dat een werknemer tussen **120 en 140 kg afval** per jaar produceert en een bewoner **412 kilogram**, die beide niet verwaarloosbaar zijn.

Bij het verminderen van de afvalberg hebben we allemaal een rol te spelen! In de afgelopen jaren zijn er heel wat alternatieven en oplossingen ontstaan om ons te helpen minder afval te produceren. Met recycling en hergebruik kunnen we voortaan afval veel beter benutten. En dat geldt ook voor ons. Minder afval betekent minder kosten. Je draagt daarnaast bij aan een beter milieu en zet stappen op weg naar een circulaire economie. Samen gaan we voor een groener Nottebohm!

Met een groep van bewoners, vrijwilligers en medewerkers zullen we brainstormen en samen actief opzoek gaan naar betere/groenere alternatieven binnen Nottebohm.

Spreekt jou dit aan?

Dan ben je welkom in de nieuwe groene werkgroep van Nottebohm!

Je kan daarvoor een mailtje sturen naar animatie@nottehom.be of onderstaand strookje binnenbrengen bij team Wonen & Leven.

Ik(naam) zou graag deelnemen aan deze werkgroep.

Ik zou graag volgende zaken willen bespreken:

Bewonersnieuws

We verwelkomen :

Mevr. Levi Nadya K 134

Dhr. Louis Gevers K 210

We hopen dat zij zich hier snel thuis zullen voelen.

Welkom!

We vieren de verjaardag van:

06/05 Mevr. Lalka Teresa

06/05 Mevr. Lesclinier Denise

07/05 Mevr. Dedrie Gilberte

13/05 Dhr. Deckx René

13/05 Dhr. Pultyn André

19/05 Mevr. Robbrechts Jacqueline

21/05 Dhr. Wizen Mozes

21/05 Dhr Van Eesbeeck Willem

25/05 Dhr. Stroobants Constant

28/05 Mevr. Rajter Edith

We namen afscheid van :

mevr. Lily (Caroline) Van Kerkhoven is overleden in Nottebohm op woensdag 31 maart 2021. Ze woonde in de leefgroep van 1AB sinds 24 december 2018. Lily werd 89 jaar.

Mevr. Maria Geysmans is overleden in Nottebohm op 18 april. Ze woonde met haar zus samen in de leefgroep 1AB en later sloot ze aan bij de leefgroep op 2B sinds 16 februari 2016. Ze werd 87 jaar.

Mevr. Greetje De Roeck is overleden op 13 maart 2021. Zij was bezoeker in de Meander sinds februari 2018.

Dhr. Paul Remaul is overleden te Nottebohm op 24 maart 2021. Hij woonde op afdeling 2A sinds oktober 2017. Paul werd 84 jaar.

Een medebewoner had nog enkele mooie woorden voor Paul:

Bescheiden heb je onder ons verbleven

In stilte ben je heengegaan

Zwijgend ben je opgeheven

Naar 't onbekende

onbegrensd bestaan

-J.C.-

We wensen de familie, vrienden en kennissen van Lily , Maria, Greetje en Paul heel veel sterkte toe in deze moeilijke tijd.

Gedichtenhoek

Mei

In mei leggen alle vogels een ei ,

Althans dat zeiden ze toch altijd.

Mei staat in teken van nieuw leven.

Het is dus niet enkel voor heel even.

Lammetjes worden geboren en eitjes
komen uit.

Dan kijkt mama lief, verwonderd naar
haar kleine spruit.

- Yasmin Pieters -

Mei plastic vrij

Plastic

Heel handig

Tegelijk heel schadelijk

Het vervuilt de oceaan

Vuil

- Yasmin Pieters -

Zeemansverhalen

We zouden de volgende dag vertrekken van La Spezia (Italië) ongeveer 100 kilometer zuidzuidoost van Genua, toen onze chef kok met een gecompliceerde blindedarm ontsteking opgenomen werd in het hospitaal.

Goede raad was duur; het was voor het weekend, dus onmogelijk om vanuit Nederland een nieuwe kok te laten overkomen, dus in overleg met de Nederlandse consul in Genua, zouden ze proberen een lokale kok te sturen, het was uiteindelijk het einde van het toeristen seizoen, dus er zou er wel eentje rondlopen, die deze tijdelijke job zou willen doen.

Onze 2de kok werd tijdelijk chef en de “nieuweling” zou dan 2de kok worden tot Port Said, waar we hoopten een nieuwe chef kok vanuit Nederland aan boord te kunnen krijgen of misschien dat onze oude chef weer naar zee kon.

We verwachtte dus een Italiaanse kok, maar tot onze verbazing kwam er een Duitser met een naam om niet te vergeten; Heinz Butterwacht.

Het was een aangenaam mens met een bijzondere levensgeschiedenis, die hij ons uit de doeken deed.

Tijdens de oorlogsjaren, was hij via de “Hitlerjugend” bij de Wehrmacht terechtgekomen als Gefreiter (korporaal) in het wapenmagazijn.

In de laatste oorlogsjaren werd hij met zijn legeronderdeel overgeplaatst naar Noord Italië om het leger van Mussolini in de strijd tegen het Italiaanse verzet te assisteren.

Dat laatste werd geen succes, vooral niet toen de Amerikanen oprukten naar het noorden van Italië en het verzet heviger werd en tijdens een actie werden ze overvallen door het verzet en hij werd gevangen genomen.

De partizanen hadden geen medelijden met de Duitsers en verschillende van zijn maten werden gefusilleerd, maar waarschijnlijk omdat hij nog zo jong was (net 19 jaar) en verstand had van wapens lieten ze hem in leven om zijn wapenkennis te gebruiken.

Z'n uniform werd afgenomen, kreeg burgerkledij en werd ondergebracht in een klein bergdorpje in het noorden van Italië en deed daar allerlei klusjes voor het verzet en voor andere dorpingen.

Na verloop van tijd werd hij door de dorpsbewoners geaccepteerd en werd verliefd op een Italiaanse, waar hij na de oorlog mee getrouwd is en verhuisde met z'n vrouw naar Portofino, waar hij als kok z'n brood verdiende.

Hij keerde niet terug naar Duitsland, want hij zou misschien als deserteur veroordeeld kunnen worden en zo kwam hij bij ons tijdelijk aan boord als kok eind oktober 1955.

Bergdorpje waar hij tijdens de oorlog woonde.

De bewoners in die Italiaanse bergdorpen waren zeer geïsoleerd en wisten van de rest van de wereld niet veel af en hij vertelde een verhaal.

Aan de andere kant van het dal van het dorpje waar hij woonde was een ander dorp genaamd “Scarafagio” en de bewoners golden als de meest achterlijke mensen van Italië.

Na de oorlog bleek hun kerk te klein te zijn en ze zochten naar een manier om de kerk te kunnen vergroten, maar het mocht natuurlijk niet te duur worden. Na veel rondvraag kwam er niemand opdagen om de klus te klaren, ze hadden de moed al opgegeven toen zich iemand meldde, die de kerk tegen een lage prijs zou kunnen “oprekken”.

Er werd een prijs afgesproken en de man zei, dat zijn methode zeer geheim moest blijven, want hij wilde niet dat zijn manier zou worden nagedaan.

Hij stelde als voorwaarde dat iedereen vroeg naar bed moest gaan, aangezien zijn middel alleen werkte in stilte en in het geheim.

Vervolgens ging hij de kerk binnen, deed de deur achter zich dicht. In de loop van de nacht sloopte hij de laatste bank voor de achterwand van de kerk en smeed die tussen de struiken in een ravijn. Daarna nam hij een grote bus bruine zeep wreef daar de vloer mee in op de plek waar de bank gestaan had.

De volgende morgen werden de 20 sterkste mannen uit het dorp door hem geblinddoekt de kerk binnen gelaten en hij zette ze in een rij met de handen tegen de achtermuur.

Duwen zei de vreemdeling, Duwen! Duwen! Duwen!

De mannen duwden uit alle macht en voelden de muur wijken. Ze duwden net zolang tot ze met hun gezicht op de grond lagen.

Doe nou de blinddoeken maar af. Toen de dat gedaan hadden, zagen ze inderdaad dat het waar was. Het was een wonder, de kerk was inderdaad opgerekt, de achterste muur was bijna twee meter van de laatste bank af, zodat er een bank bijgezet kon worden.

De mensen waren dolgelukkig met hun “nieuwe” kerk, “je kan haast niet zien dat hij opgerekt is”.

En tot op de dag van vandaag is het voor Scarafagio een raadsel, dat er in de nieuwe grotere kerk met extra bank nog net zoveel mensen gaan als vroeger.

Zijn verhalen waren prachtig en bovendien kon hij goed koken, maar we waren toch blij dat onze eigen chef kok genezen in Port Said terug aan boord kwam.

- Sparks+ -

Stafke heeft voor u gelezen..

© Anis Brys

De Nottebohmzaal

Een reis door de tijd en onze literaire geschiedenis

Wie zoekt naar een verborgen pareltje in Antwerpen zal ongetwijfeld zijn ogen de kost geven in de Nottebohmzaal in de Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience. Wanneer je deze fabelachtige bibliotheekzaal inloopt, waan je je meteen in de magische wereld van Harry Potter. De krakende vloeren, uitgestrekte boekenrekken en de geur van boeken nemen je terug in de tijd. Wij vertellen je graag meer over dit adembenemende gebouw en zijn indrukwekkende collectie.

Een fabelachtige ruimte met een rijke geschiedenis

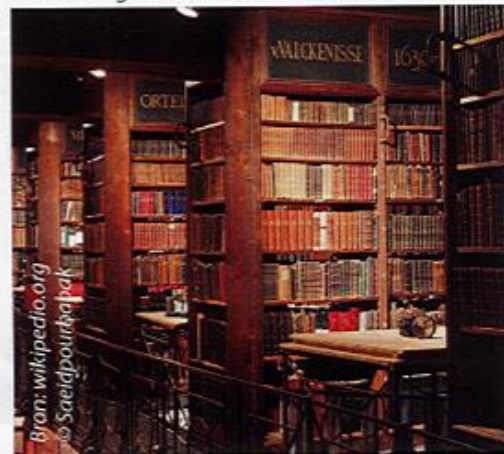
De Nottebohmzaal is gevestigd in de vroegere sodaliteit op het Hendrik Conscienceplein. De soda-wat? Wel, tegenover de Sint-Carolus Borromeuskerk bouwde de jezuïetenorde begin 17^e eeuw een vleugel waar zij een ruimte inrichtten voor de sodaliteiten of broederordes. Welgestelde burgers kwamen hier samen in een rijkelijk ingerichte ruimte vol kunst om te bidden, te netwerken of gewoon gezellig samen te zijn. Het gelijkvloers was voorzien voor de gehuwden en de eerste verdieping voor de ongehuwden. Kunstenaars zoals Rubens en Van Dyck waren hier graag geziene gasten.

© Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience

Na de opheffing van de jezuïetenorde in 1773 heeft het gebouw verschillende functies gehad tot het in 1883 in gebruik genomen werd als stadsbibliotheek. De architect besloot de vloer van de eerste verdieping uit te breken en de bibliotheek in te richten als een 13 meter hoge zaal met rondom gaanderijen en gietijzeren trappen. Op die manier kon je in een oogopslag de volledige ruimte waarnemen en werd er optimaal gebruik gemaakt van licht.

Uit plaatsgebrek werd er rond 1930 toch besloten om de vloer van de eerste verdieping terug te leggen. De benedenverdieping werd in gebruik genomen als opslagruimte, de leeszaal verhuisde naar een aangrenzend pand en op de eerste verdieping werd de Nottebohmzaal ingericht. De zaal dankt haar naam aan Oscar Nottebohm, een Duitse koopman die naar Antwerpen emigreerde en de stad een flinke som geld en kunstwerken naliet.

De sfeer in de huidige zaal lijkt nog sterk op de bibliotheek uit 1883 met een verdieping met gaanderijen en bordjes boven de boekenrekken om de belangrijke auteurs uit die periode in de kijker te zetten. Vandaag is de Nottebohmzaal vooral een staaltje esthetische verwennerij. Het is dan ook niet zomaar dat de Amerikaanse reisfotograaf Richard Silver de Nottebohmzaal tot mooiste bibliotheek ter wereld verkoos.

Een collectie van meer dan 500 jaar

De Nottebohmzaal is niet alleen een architecturaal hoogstandje, maar huisvest ook een indrukwekkende collectie boeken. De zaal maakt deel uit van de Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience, een bewaarbibliotheek waar een grote collectie aan waardevolle (vaak historische) boeken bewaard wordt en waar je ze kan inkijken.

Het verhaal van de collectie van de Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience begint in 1481 wanneer stadsadvocaat Willem Pauwels 41 boeken schenkt aan de stad Antwerpen. Hiermee werd het startschot voor de Antwerpse Stadsbibliotheek gegeven. Hoewel de oorspronkelijke boeken verloren gaan in een brand in het stadhuis tijdens de Spaanse Furie (1567) overleeft het idee en wordt de collectie opnieuw opgebouwd. In de 17^e eeuw kent de collectie een flinke groei dankzij onder andere Plantin die van elk boek dat hij drukt ook een exemplaar schenkt aan de stadsbibliotheek. De volgende twee eeuwen sluimert de bibliotheek rustig verder.

De 19^e eeuw wordt een echte bloeiperiode voor de Stadsbibliotheek. In 1805 wordt ze voor het eerst opengesteld voor het grote publiek. Onder leiding van bibliothecaris Frans-Hendrik Mertens werd de basis gelegd voor de uitgebreide Nederlandstalige collectie die momenteel de Erfgoedbibliotheek kenmerkt. Eind 19^e eeuw verhuisde de bibliotheek naar het pand op het Jezuietenplein dat vanaf dat moment omgedoopt werd tot het Hendrik Conscienceplein.

Sinds 2008 gaat de Stadsbibliotheek zelf ook door het leven als Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience en biedt ze een veilige bewaarplaats voor een prachtig stuk literaire geschiedenis.

Bijzondere pronkstukken

Naast een indrukwekkende collectie boeken kan je in de Nottebohmzaal ook enkele interessante historische objecten terugvinden. De globes van Blaeu, de Egyptische kast en Egyptische dodenpapyrus zijn de meest bijzondere.

* *Vervolg op pagina 14*

Vervolg van pagina 13

De globes van Blaeu

Een van de eerste dingen die in de Nottebohmzaal in het oog springen zijn de twee prachtige globes van Blaeu. Willem Blaeu (1571 – 1638) was een bekend Nederlands globemaker en cartograaf die faam verwierf door zijn prachtige luxueuze atlanten en globes van 68 centimeter. De globes in de Nottebohmzaal, een aardglobe en een hemelglobe, worden gedateerd uit de periode kort na Willems dood en zijn dus allicht gestart door Willem en afgewerkt door zijn zoon Joen. Deze prachtige stukken werden in de 19^e eeuw aan Antwerpen geschonken en in 2013 volledig gerestaureerd.

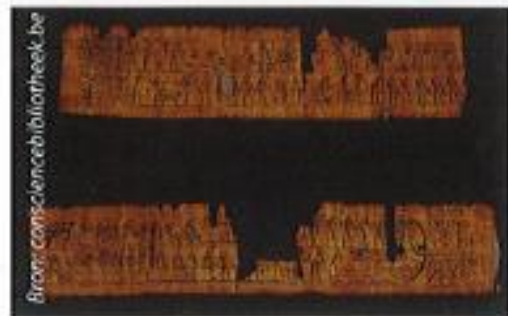
De Egyptische kast

De Egyptische kast staat centraal in de Nottebohmzaal. Deze prachtige kast met Egyptisch geïnspireerd houtsnijwerk herbergt een uitgebreide collectie van boeken van Karl Richard Lepsius (1810-1884). Na een expeditie van 3 jaar in Egypte publiceerde hij dit basistwerk over hiërogliefen.

De Egyptische dodenpapyrus

Het oudste pareltje in de Nottebohmzaal is zonder twiifel de Egyptische dodenpapyrus. Deze rol wordt gedateerd tussen de elfde en tiende eeuw voor Christus en werd gemaakt in opdracht van de Egyptische Djed-Maät-iou-s-anch, een priesteres. Deze rol zou haar na haar overlijden moeten helpen om de obstakels te overwinnen om het eeuwige leven te bereiken.

Nieuwsgierig naar de Nottebohmzaal en haar vele schatten?

Dat begrijpen we maar al te goed! Helaas is deze fabelachtige zaal maar sporadisch toegankelijk voor bezoek. Wel kan je virtueel een bezoekje brengen aan dit prachtige gebouw. Hierbij krijg je niet alleen de prachtige ruimtes te zien, maar word je ook van een woordje uitleg voorzien. Als kers op de taart kan je ook een virtueel kijkje nemen in ruimtes waar normaal enkel personeel toegelaten is.

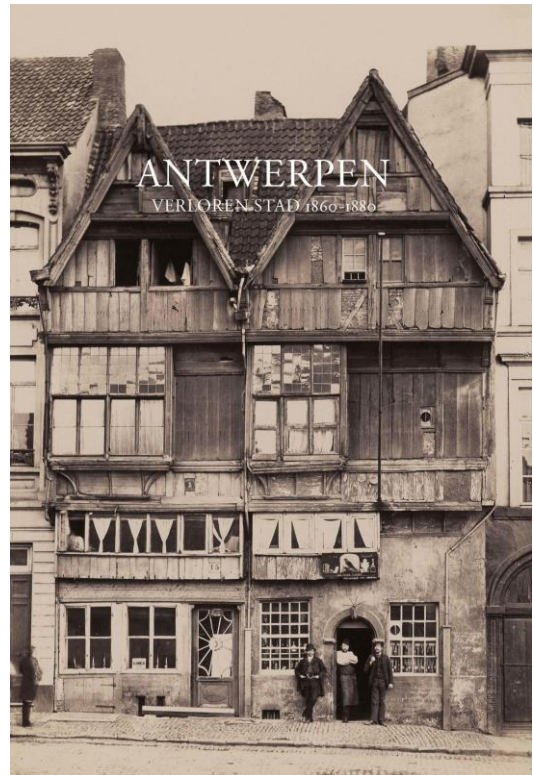
Wil jij de Nottebohmzaal ook virtueel bezoeken?
Dat kan hier: www.spacify.be/tour/AUHDM

B. Huyse

Antwerpen – Verloren Stad 1860 tot 1880 door Erik Van Herbruggen

Erik Van Herbruggen, een bewoner van Nottebohm wil graag dit boek in de kijker zetten. Elke editie van de Nottebohm actueel zullen we een aantal gebouwen in de kijker zetten vanuit dit mooie boek.

In *Antwerpen, verloren stad* maakt samensteller Ronny Van de Velde een wandeling door een stad die niet meer bestaat. Aan de hand van adembenemend archiefmateriaal toont hij ons de stad Antwerpen net voor deze aan een spectaculaire transformatie werd onderworpen. De ingeslapen nederzetting aan de rivier moest en zou bevrijd worden van al wat economische groei belemmerde: de Scheldekaaien werden rechtgetrokken en de oude omwalling gesloopt. Door de middeleeuwse stadspoorten had de moderne tijd de stad nooit in kunnen trekken.

Dit boek is in de eerste plaats een esthetische ervaring, met beelden uit een moment waarop fotografie als kunstvorm begint op te komen.

De spectaculaire reeks van Edmond Fierlants, aangevuld met foto's van andere beroeps- en gelegenhedenfotografen, geven ons een uniek beeld van een stad die verloren is gegaan. Of zoals een journalist zijn artikel besloot over Fierlants' fotografische expeditie van 1860: 'Nu zijn die oude gebouwen gered, misschien niet van de sloop, maar zeker van de vergetelheid.'

Edmond Joseph Marie Fierlants (Brussel, 20 juli 1819 - aldaar, 21 december 1869) was een pionier van de Belgische fotografie.

Deze week wordt het Sint Walburgisplein bekeken, hieronder zie je een foto van huizen met houten gevels.

Verhaal van Frank Mortiers

Veel mensen kennen alleen de Frank als muzikant maar daar is wel wat aan vooraf gegaan;

Geboren als François Mortiers te Merksem op 13 januari 1947, werd er reeds van bij de geboorte een apart geluid vastgesteld, ik had veel gevoel voor ritme en kon namelijk reeds vroeg duidelijk en vlot praten en versjes en liedjes produceren.

Op 2 jarige leeftijd verhuisden we naar Schoten-Deuzeld en werd ik kasteelbewoner namelijk op het goed van Baron Cogels-Van Haveren en kwam zo in een andere wereld terecht.

Mijn grootvader was op dat kasteel namelijk boswachter en daar de laatste bewoner was vertrokken kwam het kasteel leeg te staan. Grootvader deed een voorstel om onze familie daar te huisvesten zodat het bewoond bleef en niet kon worden geplunderd en vernield door vandalen.

Op mijn 3° zochten de zusters van Vosselaar een locatie om een schooltje op te starten en kregen van de baron hiervoor de toelating. Het was zelfs zo dat ik via een dubbele deur van onze woonplaats in de klas stapte (toen nog de kleuterklas) en zodoende praktisch nooit te laat op school kwam. De relatie van mijn moeder en de nonnekens was

buitengewoon en zo werd mijn gave ook door hen opgemerkt en werd ik de ster van de kleuters.

Ondertussen werd er gebouwd aan de overkant van de Deuzeldlaan en kwam er al vlug een echte school met klooster en alles er op en aan.

Ik groeide verder op en genoot van het leven op het kasteel, zijn bossen, boomgaarden, vijvers en grootvader zijn twee honden (schepers) en zijn 30-tal kippen en konijnen.

Op 5 jarige leeftijd viel het op wanneer er op de radio telkens een accordeondeuntje klonk, ik het voetbankje (met 4 pootjes), deze met de pootjes in de lederen knoopsgaten van de bretellen van vader over mijn schouder deed en zo het accordeon spelen nabootste.

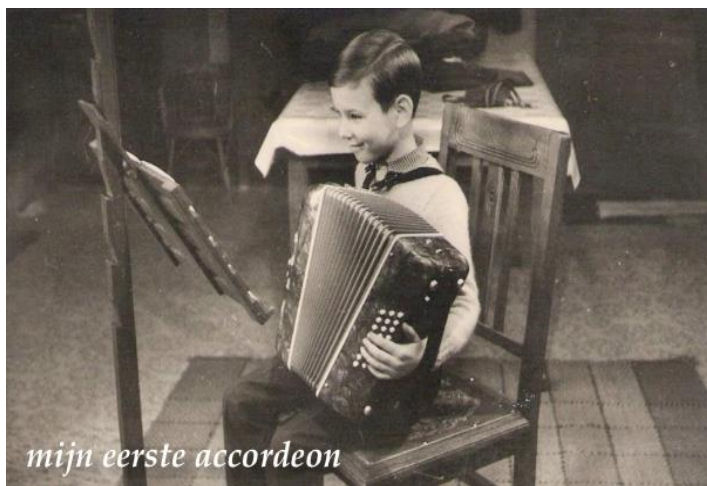
Volgens de aanwezigen op dat ogenblik gaf ik de indruk echt te spelen en me volledig in het spel uit te leven. Mijn ouders en moeder in het bijzonder vonden het tijd om voor mijn Sint-Niklaas een accordeon te schenken en zo begon mijn muzikale carrière op 6 december 1954, nog geen 7 jaar dus. Moeder had een zeer goed muzikaal gehoor en is in het begin mijn eerste hulp geweest, waarna ik al vlug met moeder naar Theo Francken (een accordeonwinkel en privé lesgever) in de Oude Bareellei te Merksem trok voor accordeon onderricht.

Hier ging het zeer vlot en al snel was mijn accordeon niet geschikt om verder te gaan en kochten mijn ouders van hun spaargeld een 3 rijen knoppen accordeon met rechte bassen waarop ik heel vlug overschakelde van klavier naar knoppenaccordeon. Ik ging ondertussen ook al naar de grote school in Sint-Eduardus te Merksem en volgde zo iedere twee weken op de maandag tussen de middag accordeonles bij Theo Francken. Ik begon toen ook met de muzieklessen in de school recht tegenover Sint-Eduardus, ik dacht 3 keer per week.

Buiten de muziek ging ook het leven op het kasteel verder en heb ik toen samen met mijn vriend Robby van den beenhouwer heel wat meegemaakt en uitgespookt. Wij vonden heel veel houten kisten vol met munitie en handgranaten en hebben zelfs eens een hele jeep van het leger uitgegraven samen met enkele andere vriendjes. Het gene mij nog altijd erg doet rillen is dat we op een hete zomerdag, toen de grote vijver achter het kasteel bijna helemaal

droog stond, begonnen te graven en spitten, en we plots op precies ronde deksels van kookpotten stuiten; het waren landmijnen !!! Gelukkig woonde er toen samen met ons nog twee andere families waarvan één toevallig bij het leger was. Deze zag ons bezig, gaf ons twee een oplawaai en stuurde ons ver weg van de gevonden mijnen.

mijn eerste accordeon

De dag nadien kwam het leger met mannen in speciale pakken en materiaal om alles op te laden in speciale houten koffers in los zand.

Als ik hier aan terug denk, krijg ik nog de rillingen over mijn rug, want voor hetzelfde geld hadden we aan flarden in de bomen kunnen hangen.

Het kasteel raakte steeds meer

in verval en het gebeurde dat ik op mijn slaapkamer potten, pannen en blikjes moest plaatsen onder het lekkend plafond tijdens regenvlagen.

Soms moesten we zelf het bed versleuren naar een droge plek, al vonden we dat op dat moment niet zo erg.

Uiteindelijk werd er noodgedwongen naar een andere woonst uitgekeken en verhuisden we naar de Jozef Cogelslei 20 aan de overkant van de straat, die aan het landgoed grensde.

Ik behaalde ondertussen mijn diploma elektriciteit en kon meteen aan de slag bij E.N.I. in Aartselaar evenals op verplaatsing.

als jonge accordeonist

Er werd ook verder gewerkt aan mijn muziek carrière en zo werd ik op 17 jaar reeds meermaals gevraagd om samen met een drummer en een bassist zanger te spelen in een trio. Later kwam ik terecht in het orkest van Tony Rolin, die speelden in de kelders van het Rockox huis in de Keizerstraat 12 te Antwerpen, en waar ik in die tijd aan 175 Bfr per uur mijn frankskes ging verdienen. De samenstelling was toen Tony Rolin (aan een Ria orgel), een gitarist, een drummer en ikzelf met mijn accordeon,

ondertussen een 5-rijen 2-lammen knoppen, met ingebouwde microfoon op een meazzi koffer versterker en de zang via een geloso installatie.

De legerdienst kwam aankloppen en er werd besloten na onze opleiding in Mechelen om 3 maanden extra bij te tekenen, zodat we in België konden blijven en spelen bij het orkest van Tony Rolin. Die had er via de stafchef van de Koning ondertussen voor gezorgd om mij bij de OSC in Leopoldsburg te plaatsen en daar mijn legerdienst verder te laten vervullen, Samen met twee leden van het orkest I Trovati, twee gitaristen uit Leuven, gitarist Jan Wellens uit Schoten, bassist Tomjack uit Waterschei en Johnny Voners uit Diest.

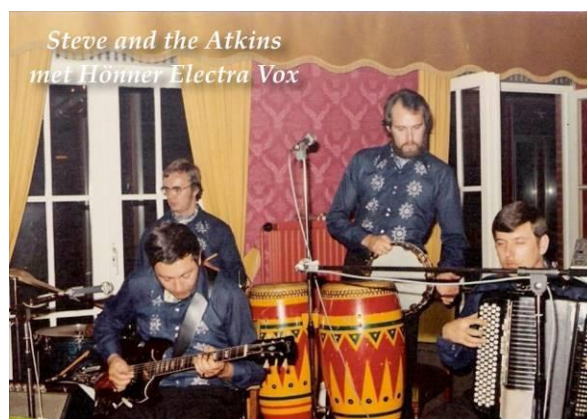
Met deze 8 koppige groep werd gerepeteerd en opgetreden in vele kazernes in België en Duitsland, zelfs voor de 21ste Wing van de Amerikanen in Weiden, Ossendorf, Auskirchen en anderen.

De vlaggenroet in onze kazerne 21ste bataljon draadleggers te Leopoldsburg, deden we met trompet, trommels, grote trom en cymbalen. Dat was gelukkig steeds tijdens de weekdagen en zo was ik meestal thuis van de vrijdagavond tot zondagavond. We hebben in Leopoldsburg meerdere shows in de B-13 gegeven met plaatselijke zangers en zangeressen uit het Limburgse. Bij de afzwaai kwam hieraan spijtig genoeg een einde en heb ik alleen nog contact gehad met Johnny Voners, de mannen van I Trovati en Jan Wellens uit Schoten. We bleven niet lang stil zitten en maakten verder muziek met het orkest van Tony Rolin, dat soms werd versterkt met een zanger, percussie, trompettist en/of saxofonist. Ik speelde ondertussen reeds op een Honner Electra Vox knoppen accordeon, toen al met mooie orgelklanken.

Door de connecties van Tony Rolin kwamen er veel optredens, zoals het artiestenbal in het Century Hotel, het bloemenbal in de bar van de stadsfeestzaal, Cirano schermclub voor verenigingen en privé feesten, enz.

Ondertussen had ik ook reeds Lizzy (mijn echtgenote) leren kennen en dachten al stilletjes aan een datum voor een huwelijk om op onze eigen benen te staan.

Op 17 augustus 1968 traden we in het huwelijk en gingen we met het orkest naar Zwitserland voor de Christelijke Mutualiteiten naar het Hotel Stalbath in Sankt Moritz. Hier viel mijn Honner in panne en ongelooflijk maar waar: van

daaruit naar Duitsland gestuurd en terug op 3 dagen en gratis hersteld!

We speelden een vijftal jaren voor deze formule met meerdere optredens in Lesin Fabiola, Disentis, Engelberg en Davos. Het Ria orgel van Toni klonk erbarmelijk en de Honner accordeon had toffe registraties, zodat iedereen dacht dat Toni de man was aan het orgel, terwijl het van een ander kwam. Ondertussen ontdekten we ook nog dat er voor de overuren meer werd gerekend en wij gewoon speelden voor dezelfde prijs. Vanaf toen noemden wij zijn orgel “het spaarkaske”.

Zo groeide bij ons het idee en de goesting met ons drieën op eigen benen verder te gaan, wat bij Toni Rolin niet in goede aarde viel. We hadden genoeg relaties en cliënteel gemaakt en trokken verder met ons drie en enkele maanden nadien zelfs met vier. Eerlijk gezegd had ik de knepen van het vak wel geleerd bij Toni Rolin, maar wat als je jong bent en ze zitten aan je pree? Zo speelden we verder onder de naam “Steve and the Atkins”, repeteerden wekelijks en kregen werk genoeg.

In de samenstelling François Jacobs als zanger, Jos van Mol aan de drums, Jos Jacobs (geen familie) als zanger-gitarist en François Mortiers met de elektronische accordeon startte we de nieuwe formatie. Aangezien er twee François's waren, kreeg de zanger de naam Steve en ik gewoonweg Frank. Het ging ons met vieren jaren lang goed en de elektronische accordeon werd vervangen door een platliggende accordeon Crucianelli, een goede zanginstallatie werd aangeschaft (Dynacord met grote zuilen elk 250 W) en voor grote bals werd een saxofoon en of een trompettist bijgenomen. Ondertussen werd onze dochter Christel geboren en nam ik de accordeonband Muzicorda onder mijn hoede (welk ik 9 jaar heb geleid). Twee jaar later werd onze zoon Koen geboren, mijn grootste fan. In de band viel door ziekte onze gitarist weg en ging het verder met zijn vijven. In 1972 begon ik als onderhouds-elektriker aan het OCMW van Antwerpen en kreeg ik er enkele jaren later de kans om van mijn hobby (de muziek) mijn beroepsactiviteit te maken.

Hier maakte ik song boeken en gaf een vorm van muziektherapie aan verstandelijk gehandicapten, begeleidde een zangkoor en verzorgde optredens in de RVT's en Diensten Centra.

Dit alles zowel alleen als met zangers en/of zangeressen zoals Frieda Roc, Mark Raymaeckers, Ives Segers, Rod St-Clair, e.a.

We staken diverse Kerst Shows in elkaar met goochelaar Gunter Guinelli, Mannen van de Pacht, Frieda Roc, Luc Arno, Mark Morris, enz. Ook speelden we met het orkest voor dansscholen, bals en wedstrijden voor o.a. Ekkart, Hoste, Metropolis, Walkiers, Move, Roels, Terpsichore, De Dans Liga's van Puurs, Turnhout, Mechelen, Dursin, Luik, Charleroi,

Kortrijk, Gent etc. Bovendien verzorgden we 5 jaar na elkaar de Belgische kampioenschappen Buldo en Olda, 10 jaar na elkaar de internationale dans wedstrijd Ritmo Cup Hasselt, 3 maal het Chrisantenen bal in Keulen en 3 maal de Nederlandse liga.

Ondertussen was de vaste begeleider van Walter van der Smissen weggevallen door een ongeluk en kreeg ik zo de kans kreeg met deze violist te mogen werken. Soms werd de combinatie gemaakt met Steve and the Atkins en Walter van der Smissen voor grote bals als het Stoltz bal in Alfeusdal Berchem. Wat met een accordeon begon, enkele jaartjes muziekacademie en een

paar goede oren en ogen was voor mij een genade Gods dit allemaal te mogen en te kunnen meemaken. Door de jaren heen werden wij zelfs in de gelegenheid gesteld met vele jonge en bekende artiesten samen te hebben gewerkt, waarvan de mij het meest bijgebleven zijn het optreden met Ann Christy en op de beurs in Frankfurt samen musiceren met Klaus Wunderlich. Verder nog met Maurice Dean, Freddy Sunder, Conny Neefs, Jaques Raymond, Catrine Gallez, Jean Walter, Anneke Lauweryns, Bob Benny, Eddy Wally, Yvette Ravel, Yves Segers, The Strangers en nog velen anderen.

Mijn ervaringen met instrumenten:

Begonnen op een klein klavier accordeon, dan een 3-rijen knoppen accordeon, een 5-rijen knoppen accordeon, een Honner Electra Vox, een platte Crucianelli 5-rijen accordeon, een Wersi Combo cromatic,

een Elka AMK-800 masterklavier met een Roland D-20, een Roland E70, Roland E86, Roland G800, Roland RA-800, Roland EM-2000, Roland G-70, Roland E-80 en nu als laatste een Yamaha Tyros 2 met nog steeds de Roland U-220 voor de strings en Roland JV-1010 voor de bas.

Mijn wens is:

- Nog lang gezond mogen blijven om verder te kunnen musiceren.
- Dit jaar een cd samen te stellen, niet bepaald voor de verkoop, maar als aandenken.
- Nog diverse jaren de RKC Antwerpen in goede banen te blijven leiden.
- Als het de moeite is de Tyros 3 nog als laatste instrument aan te schaffen

Wij wensen het hem alleszins heel erg toe en hopen nog lang van zijn muziek te mogen genieten.

De geschiedenis van de wijk door Alex Elaut

KLEINE CORRECTIE

In de vorige aflevering schreef ik dat de grote adelaar met gespreide vleugels op de hoek van de Huidevettersstraat en de Meir van beeldhouwer Alfons Strymans was. Volgens inventaris erfgoed Vlaanderen zou het een beeld zijn van de kunstenaar Arthur Pierre.

Van buurtbewoner Philippe Huijghebaert hebben we nog een mooie aanvulling gekregen ivm de Heilige Kruiskapel.

In een tweede deel hebben we het over de moerbeiboom. Een merkwaardige boom die ook in onze buurt nog te vinden is.

DE BROEDERSCHAP VAN HET HEILIG KRUIS

In de vorige editie van Hertoghe Actueel vertelde Alex Elaut o.a. over het reliek van het Heilig kruis, de Heilig Kruiskapel vernield in 1581-84, en de Broederschap van het Heilig Kruis opgericht in 1507.

In het volgende artikel ga ik wat dieper in op die broederschappen en op de Broederschap van het Heilig Kruis in het bijzonder.

BROEDERSCHAPPEN

Broederschappen zijn verenigingen van leken, verbonden aan een kerk of kapel, meestal onder leiding van een geestelijke, en die zich ertoe verbinden om hun geloof te versterken en te verdiepen via de devotie voor een bepaalde heilige of symbool of via deelname aan bepaalde activiteiten.

Broederschappen ontstonden reeds in de middeleeuwen, maar verdwenen voor een belangrijk deel in de 2de helft van de 18de eeuw door de besluiten van de Oostenrijkse en Franse overheden. Zij kenden samen met de Katholieke Kerk een heropbloei in de 19de eeuw en de eerste helft van de 20ste eeuw. Vele verdwenen opnieuw na het 2de Vaticaans Concilie (1962-1965).

Broederschappen waren concreet zichtbaar door hun vlag, standaard, openbare ledenlijsten in de kerk of hun gezamenlijke deelname aan bv. een processie.

BROEDERSCHAPPEN IN SINT-WILLIBRORDUS

Het parochiearchief vermeldt de volgende broederschappen:

Broederschap van het Heilig Kruis (voorheen Broederschap der Goede Doodt)

Broederschap van den Heiligen Roozenkrans

Broederschap van de Heilige Apollonia

Broederschap van het Heilig Hart van Jezus

Broederschap van Onze-Lieve-Vrouw-van-Scherpenheuvel

Broederschap der Gedurige Aanbidding van het Heilig Sacrament des Autaers

Genootschap van de Sint-Pieterspenning

Genootschap van Sint-Franciscus-Xaverius

Broederschap van de Heilige Familie

Broederschap van Onze-Lieve-Vrouw van den Berg Carmelus

Congregatie der Jonge Dochters onder de Titel der Onbevleete Ontvangenis van Maria

Bond van het Heilig Hart

Apostolaat des Gebeds

Derde Orde van Sint-Franciscus

(Het parochiearchief wordt bewaard in het Rijksarchief te Beveren)

Thans is er in deze parochie nog één broederschap actief:

De Broederschap van Onze-Lieve-Vrouw-van-Scherpenheuvel, opgericht in 1795. Op 31 augustus 2019 gingen zij voor de 225ste keer te voet op bedevaart naar Scherpenheuvel.

Op onderstaande foto van de kerk uit het begin van de 20ste eeuw staan op de hoeken van de kruisbeuk met het koor de ledenlijsten van links de Broederschap van de Rozenkrans en rechts de Broederschap van het Heilig Kruis. Ze worden door twee grote kandelaars deels aan het oog onttrokken.

Deze ledenlijsten bestaan uit drie delen:

- Een versierd bovenstuk met afbeelding
- Een groot middenstuk met de namen van al de leden
- Een versierd onderstuk met de belangrijkste gegevens van de broederschap

Van de Broederschapsljst van O.-L.-V.-van-de-Rozenkrans hiernaast bleven het bovenstuk en het middenstuk bewaard.

Op het bovenstuk overhandigt Maria de rozenkrans aan de Heilige Dominicus. Op het naamplaatje staat Th. Roucourt. Hij was pastoor in Berchem van 1878 tot 1921 (°1834 +1926).

In de 270 vakjes van het middenstuk staan de namen van de leden van de broederschap.

BROEDERSCHAP VAN HET HEILIG KRUIS

Een eerste Broederschap van het Heilig Kruis, de Heilige Helena en de Goede Dood werd reeds opgericht in 1507, maar verdween in de godsdienstoorlogen van de 16de en 17de eeuw. De **relik van het Heilig-Kruis** werd bij de verwoesting van Berchem in 1584 gered uit de afgebrande Heilig-Kruiskapel aan het huidige Frederik de Merodeplein en kreeg later een plaats in de heropgebouwde Sint-Willibrorduskerk.

Omwille van de speciale devotie wordt in 1750 door Pastoor De Smedt

- het Sint-Sebastiaansaltaar ook toegewijd aan het H. Kruis (rechter zijaltaar).
- het kostbare relikwie in een nieuw zilveren reliekschrijn geplaatst in de ingebouwde relikwiekast met een rococo-omlijsting in de zuiderzijbeuk nabij het altaar.
- de broederschap van het Heilig Kruis terug opgericht.

De broederschap werd door Jozef II in 1786 afgeschaft, maar na het Frans bewind opnieuw opgericht.

Van de Broederschapslijst van het Heilig Kruis bleven enkel het boven- en onderstuk bewaard. Het grote middenstuk met de namen van de leden ontbreekt hier.

Op het bovenstuk staat een afbeelding van de Heilige Helena met het Heilig Kruis met Golgotha op achtergrond. Op het naamplaatje staat ook hier: *TH. ROUCOURT / pastor.*

Op het onderstuk staat in een medaillon volgende tekst: *BROEDERSCHAP van het*

H[eilig] Kruys / door den Eerw[aarden] Heer / AEG[idius] De Smet Pastor S[anctae] T[heologiae] B[accalaureus] F[ormatus]¹ / 1750 / Opgeregt.

Een getuigenis van het rijke roomse leven van vroeger.

Philippe Huijghebaert

¹ STBF is een lagere universitaire graad in de theologie (min of meer vergelijkbaar met bachelor nu)

DE MORUS NIGRA OF DE ZWARTE MOERBEI

Wanneer we een maand geleden op zoek waren naar een paar nieuwe fruitbomen, kwamen we terecht in het tuincentrum Van der Auwera in Aartselaar. Een informatiebord viel me onmiddellijk op bij een knoestige moerbeiboom aan de ingang. Het was de oudste boom van het tuincentrum. Geplant door grootvader Frans Van der Auwera en wordt reeds drie generaties goed verzorgd.

Nu in onze tuin (restant van de tuin van 3,5 ha van het Hof van Biart) op de Desguinlei hebben wij ook een moerbeiboom staan en begon ik te rekenen naar zijn ouderdom. Als ik het verhaal mag geloven van de vorige eigenaar van het Hof van Biart in de Karel Oomsstraat 69 zou onze boom nu ook 100 jaar moeten worden. Mijnheer De Belder vertelde me dat zijn vader het Hof van Biart had gekocht in 1921 en een koffiebranderij wilde oprichten in de tuin. De oude moerbeiboom stond in de weg (en was ook een grote vuiligheid zo dicht bij het huis..) Of hij de huidige moerbeiboom gezaaid, gestekt of geënt heeft op de oude boom is er niet bij verteld. Het schijnt dat een moerbeiboom gemakkelijk kan gestekt worden van jonge twijgen. Het duurt wel 6 tot 10 jaar voor hij vruchten draagt. In augustus krijg je de donkerrode vruchten die heel sterk kunnen 'bloeden' bij het plukken. Een plek is een plek. In de pluktuin van het kasteel den Brandt had men een zitbankje geplaatst onder de moerbeiboom. Dat heeft er niet lang gestaan. Parkeer ook nooit je auto onder een moerbeiboom. Je auto zou wel eens een andere kleur kunnen hebben na een paar uur. In augustus moet je ook de merels vóór zijn. De rijpe bessen, te vergelijken met langwerpige bramen, zijn een lekkernij voor hen.

Moerbeiboom Desguinlei

Moerbeiboom tuincentrum Van der Auwera te Aartselaar

Mijn nieuwsgierigheid was wel geprikkeld wanneer ik meer begon te lezen over deze merkwaardige boomsoort die veelal te vinden is als alleenstaande boom in oude klooster- en kasteeltuinen. Zijn verspreiding in Europa is hoogstwaarschijnlijk te danken aan de Romeinen.

Architect Guido Derks was in de jaren tachtig van de vorige eeuw volop bezig met de restauratie van zijn woning in de Heilige Geeststraat te Antwerpen. Het is een 16de eeuwse koopmanswoning van de familie Draecke met een heuse pagaddertoren. De architect vertelde me dat hij zojuist een moerbeï en een vijgenboom heeft geplant op de binnenplaats. Deze twee bomen waren een statussymbool voor de woningen in het verleden. Het zich kunnen aanschaffen van exotische planten en dieren in de 16de -17de eeuw hoorde bij de levensstijl van de rijke families. En indien mogelijk schaft men zich een Hof van Plaisantie aan rond de stad en wordt er een lusttuin aangelegd met fruitbomen.

Op de inventaris onroerend erfgoed Vlaanderen zijn er wel heel oude exemplaren van moerbeibomen te vinden. Zoals in de dorpskom van Sinaai staat er een exemplaar met een stamotrek van meer dan drie meter. Ook in de Vlaamse Ardennen op de Molenberg te Zwalm staat één van de dikste van Vlaanderen. In de pastorietuin van Kampenhout staat er een zwarte moerbeï met een kruindiameter van 15m. De oudere bomen krijgen de neiging op oudere leeftijd te gaan liggen en moeten ondersteund worden. Veel oude moerbeibomen hebben strenge winters niet overleefd. Zoals de winter van 1891 toen de Schelde is dichtgevroren.

WAAR STAAN ER NU NOG MOERBEIBOMEN IN ONZE OMGEVING

Deze inventaris is zeker niet volledig en aanvulling hoor ik graag. In het boek Bomen in België, Dendrologische Inventaris 1987-1992 kan je er nog meer vinden.

We moeten natuurlijk beginnen in Domein Hertoghe (links als je de ingang Desguinlei neemt) , het kasteel Rivierenhof (voorgevel), Pluktuin Kasteel Den Brandt (zie plattegrond ter plaatse), Tuin Instituut voor Tropische Geneeskunde in de Kronenburgstraat 43. (Een aangename leesplek in de lente en zomer, heb de tuin nog niet kunnen bezoeken) , Kruidtuin in de Leopoldstraat (witte moerbeï), Begijnhof in de Rodestraat (drie moerbeibomen van begin 19de eeuw in de tuin achteraan), Huis Draecke in de H. Geeststraat (of de boom er nog staat is niet gecheckt)

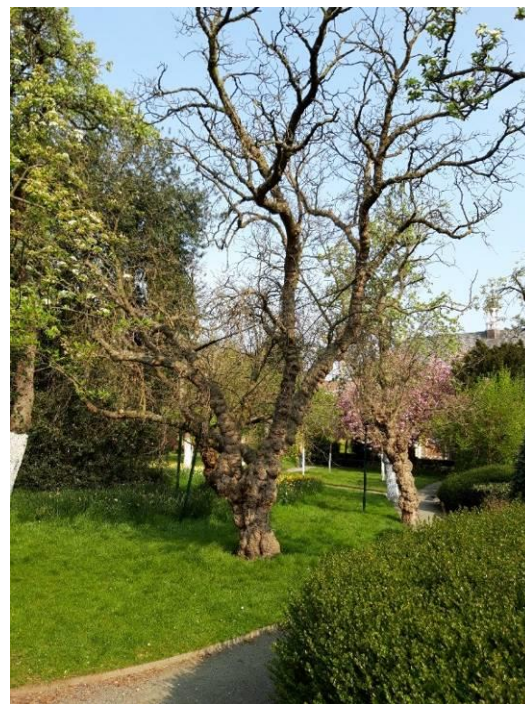
Domein Hertoghe

Pluktuin Park Den Brandt

Kasteel Rivierenhof

Begijnhof Rodestraat

TWEE RECENT OMGEZAAGDE MOERBEIBOMEN

Het is een beetje onbegrijpelijk dat in deze tijd op korte termijn nog beschermde bomen kunnen omgezaagd worden. Een eerste onbegrijpelijk voorbeeld is de moerbeiboom in het voormalig Hof van Peten op de hoek van de Generaal Lemanstraat en de Doornelei. In dit voormalig lusthof dat afgebroken is in 1989 is er bij de voorwaarden van de bouwvergunning voor het oprichten van een

kantorengedouw een lijst opgemaakt van bomen die moesten behouden blijven (zie bijlage).

De moerbeiboom met een stamomtrek 1.57m is in 2019 omgezaagd voor het huidige vernieuwbouwproject. Gaat men een nieuwe planten? Gelukkig is de plataan in de Karel Oomsstraat nog kunnen gered worden.

Een tweede heel oude moerbeiboom stond in de tuin van het Marnixhuis in de Lange Gasthuisstraat 35-37. Het complex werd beheerd door het Antwerpse OCMW. Deze (beschermde)boom is ook recent moeten verdwijnen voor de uitbouw van een nieuw hotel. Gelukkig heeft men in de Kruidtuin een nieuwe witte moerbei geplant. Hopelijk krijgt deze de kans om oud te worden.

Hof van Peten (voorzijde Generaal Lemanstraat) Hof van Peten (links de moerbeiboom)

De 9 beschermde bomen in het voormalig Hof van Peten

Bij dit artikeltje past misschien deze tekst die ik gelezen heb op een bordje bij een moerbeiboom in de tuinen van het kasteel van Gaasbeek.

De zwarte moerbeiboom is een zeer oud symbool voor behoedzaamheid en wijsheid. Plinius de Oudere (77 na Christus schreef dat men de boom 'sapiantissima arborum' – de meest wijze van alle bomen noemde, want hij maakt geen nieuwe twijgen aan of zijn knoppen lopen niet uit, zolang de winter niet volledig achter de rug is. Alhoewel hij pas laat bloeit, rijpen zijn vruchten toch op tijd. In de herfst laat hij bovendien zijn bladeren vroeg vallen. Om die redenen wordt de zwarte moerbei als een wijze boom beschouwd. Om de wijnrode vlekken van de rijpe bessen van het aangezicht of de handen te verwijderen, bestaat er een middeltje dat al in de antieke tijden bekend was: men wast zich met het sap van de onrijpe vruchten.

In een handboek voor ' Den Verstandighen Hovenier over de Twaelf Maenden van 't Jaer', uitgegeven in Antwerpen in 1665 wordt de boom reeds uitvoerig beschreven en alles is er goed aan om te gebruiken. De vruchten, bladen, schorsen, wortel, sap en assche. *Moer Bezien doen maege noch quaet noch goet. Gedroeghde Moer Besien stopt den buyck. De wortel in augusti , gecloven, de gomme genomen der uit is goed voor tandtpyn.*

Witte moerbei in de Kruidtuin

Hotel in aanbouw op de plaats van de tuin Marnixhuis.

EN WAT GAAN WE PLANTEN: DE MORUS ALBA OF DE MORUS NEGRA

U voelt het al. Ik ben u aan het overtuigen om een moerbeiboom te planten voor het nageslacht.

Let wel, er zijn meer dan 16 soorten. Wij kennen meestal de witte en de zwarte.

De witte moerbeï (*Morus alba*). Het is de belangrijkste boom voor de zijderups. Niet de bessen maar de bladeren zijn belangrijk. Naar het schijnt zou eerst de witte moerbeï naar Europa gebracht zijn. Halverwege de 6de eeuw werden de eerste rupsen verstoppt in bamboe-stokken en via de zijde-route uit China gesmokkeld. De zijderups leeft op de witte moerbeï.

Koning James Charles (Jakobus I , 1566-1625) van Engeland had hier ook aandacht voor. Er was veel geld te verdienen met zijde. Hij plantte meer dan 10 000 zwarte moerbeïen en liet zijderupsen overkomen uit China . Verkeerde boomkeuze en veel geld verlies. De witte moerbeï is inheems in China en de zwarte zou oorspronkelijk uit Zuidoost-Azië komen.

Wanneer zijderupsen uitkomen, hebben ze ongeveer een maand tijd om zich helemaal vol te schransen met moerbeïbladeren. Na een maand beginnen ze te poppen: zo'n 300 000 keer draaien ze rond hun as terwijl ze een fijne, zijden draad produceren. Deze draad heeft in totaal een lengte van ongeveer 1,6 km. Na het 'oogsten', worden deze poppen in warm water gegooid waardoor het einde van de draad loskomt. De zijdedraad wordt vervolgens op een haspel gedraaid.

In Wouwse Plantage in Nederland was er lang een zijdemuseum. Nu moet je naar Valencia dat ook een belangrijke zijdeproductie moet gekend hebben. In de handel kan je nog altijd zijderupsen kopen.

Morus Negra

Morus Alba

De zijdevlinder

MOERBEIEN ZIJN HEEL GEZOND OMDAT ZE RIJK ZIJN AAN VITAMINES, MINERALEN EN ANTIOXIDANTEN

Ze bevatten vitamine A, B6, C, E, K en de mineralen calcium, fosfor, kalium, koper, magnesium, selenium, ijzer en zink. In gedroogde versie ook verkrijgbaar in de handel.

Veel leesgenot,

Alex Elaut

Dit artikel kwam tot stand dankzij de medewerking van Philippe Huijghebaert, Luc Vermoesen, HarmonyCenter Reconnecting To Nature, Vrienden van de Plantentuin te Gent, tijdschrift december 1999, Nelly Bongers en Vincent Van Gogh voor het mooie schilderij. De Moerbeiboom.

April in beeld

Lentebrunch – creatief zijn op 2A – bewegen is belangrijk

Lentebrunch – creatief bezig – genieten van de tuin

Lentebrunch – smullen in Café Biart – creatief op 2A

Lentebrunch

Week van de valpreventie

bakken en smullen op 1AB – volksspelen – uit met de riksja

Valpreventiebingo – wat hebben we geleerd?

De slingers die wij mee gemaakt hebben voor buurtwerk Posthof versieren Berchem

De Meander in beeld

In de Meander vieren we het lentefeest als geen ander.

En feesten doen we gewis, tesamen aan de feestdis
Jammer genoeg moest de familie dit jaar ontbreken.

Door die domme corona streken.

De maaltijdkeuze was door de “keuken” goed gemaakt.

En werd door ons allen zeker gesmaakt.

Onze creaties van de voorbije weken.

Mochten op deze dag natuurlijk niet ontbreken.

Van heel de groep een woord van waardering.

Voor de fantastische bereiding en natuurlijk ook de servering.

Kookactiviteit: onze favoriet – soep met balletjes!!!

WANDEL KUNST

8 MEI TOT 30 JUNI

Ontmoetingsmomenten organiseren mag nog niet maar we blijven wel actief.

Zo organiseren we vanaf 8 mei een kunstwandeling in de buurt. Zeker de moeite om eens te wandelen langs al deze ramen waarachter kunst tentoon wordt gesteld. De brochure kan je ophalen bij de receptie in Nottebohm. Heb je interesse om onze wandeling te maken maar krijg je geen bezoek waarmee je dit samen kan doen. Vraag het dan zeker aan An-Sofie, Yasmin, Freya of Inge en we kijken hoe we dit samen kunnen

oplossen.

Ook de kunst die we op 11 mei zelf zullen maken onder begeleiding van Marie de Schepper en Angelica Perremans (studenten in de leraren opleiding Plastische kunsten aan de KdG) zal in deze wandeling te bezichtigen zijn het weekend van 22 en 23 mei.

We organiseren in de maand mei ook nog een buurtkring Senioren. Gezien de mogelijkheden wat betreft coronamaatregelen op dit moment nog niet duidelijk zijn, word je hierover nog persoonlijk ingelicht.

De burenborrel op locatie moet nog een beetje bekendheid krijgen, maar vorige maand mochten we toch al 3 borrelpakketjes aan de deur leveren van burensamen met enkele andere burensamen het glas hebben geheven op de stoep of in de tuin. (alles volgens de op dat moment geldende corona maatregelen uiteraard).

Vragen over het project Buurtkring Hertoghe?

Inge (Buurtcoach Hertoghe) zal ze graag voor u beantwoorden. Spreek me aan of bel me op 0485 23 05 31.

Interesse in onze maandelijkse uitgaven Hertoghe Actueel?

Meld het aan Inge of schrijf je in via deze link <http://eepurl.com/gXFvQH>

Mandala thema Lente

Activiteitenkalender

dag	datum	uur	activiteit
Maandag	3 mei	14u30	Bewegingsgroep in de Meander
Dinsdag	4 mei	13u30	Nieuwsgroepvoorbereiding Café Biart
		14u30	Tuin Therapie 2A
		14u30	Crea 1AB
Woensdag	5 mei	10u45	Bewegingsgroep 1AB
		14u30	Smul : Poffertjes met suiker
Donderdag	6 mei	10u30	Nieuwsgroepvoorbereiding Café Biart
		14u00	Nieuwsgroep in café Biart
		14u30	Kook activiteit 2A
Vrijdag	7 mei	10u45	Eucharistie in de Meander
		14u30	Speeddate in café Biart
Maandag	10 mei	14u00	Donneli's kleding verkoop in de Meander
Dinsdag	11 mei	14u00	Project Muzikale kunst
Woensdag	12 mei	10u45	Bewegingsgroep in café Biart
		14u30	Smul : Croque uit het vuistje
Donderdag	13 mei		Hemelvaartsdag Einde Ramadan
Vrijdag	14 mei	10u45	Eucharistie in de Meander
Maandag	17 mei	14u30	Bewegingsgroep in de Meander
Dinsdag	18 mei	14u30	Bloemschikken op het terras
Woensdag	19 mei	10u45	Bewegingsgroep 1AB
		14u30	Concert Frank Mortiers in Café Biart
Donderdag	20 mei	14u30	Spelnamiddag in café Biart
Vrijdag	21 mei	10u45	Eucharistie in de Meander
		14u30	Bewegingsgroep in de Meander
Maandag	24 mei	14u30	2 ^{de} Pinksterdag
Dinsdag	25 mei	14u30	Tuin Therapie 2A
		14u30	Crea : Bloemenkrans met vilt 1AB
Woensdag	26 mei	10u45	Bewegingsgroep café Biart
		14u30	Smul : Pannenkoeken

Donderdag	27 mei	14u30	Kook activiteit 2A
		14u30	Koffiekllets 1AB
Vrijdag	28 mei	10u45	Eucharistie in de Meander
		14u30	Tuin Therapie 2B
		14u30	Mama Mia op groot scherm in de Tuin

De planning kan nog wijzigen. Raadpleeg daarom ook de weekkalenders die in de leefgroep omhoog hangen. Voor de bewoners van de Foyer is er een ander activiteitenprogramma, dat u op de afdeling kan raadplegen.

Oproep voor nieuwsgroep:

De **nieuwsgroep** zal vanaf heden 1 keer per maand doorgaan in plaats van wekelijks. We doen dit in Café Biart zo kunnen we gebruik maken van de centrale microfoon.

Nieuwsgroepvoorbereidingen gaan door in de week waarin de nieuwsgroep doorgaat op: dinsdag om 13u30 en donderdag om 10u30

Interesse om mee te werken? Vertel het aan Yasmin.

Data om reeds in je agenda te zetten

18 juni : Actie 'Bloem van een Mens' door

Ter gelegenheid van de internationale dag van het humanisme op 21 juni, worden jullie allemaal in de bloementjes gezet door het huis van de mens.

15 augustus: Zomerfeest met lekkere frietjes en een stemmig concert door de 18+ band

*Uw artikel in de Nottebohm Actueel?
Dat kan! Stuur het naar animatie@nottebohm.be*